

“... ”

Kardeşe karşı basit yaralama suçunun şikâyet şartı aranmaksızın soruşturulması ve kovuşturulması hususundaki düzenlemenin getiriliş amacı aile içi şiddetin önlenmesidir. Aynı konutta birlikte yaşamayan ve esasen aile kavramı içerisinde sayılmaları toplumsal yaşamdan kaynaklı olarak devam eden, özünde farklı evlerde ikamet eden ve farklı yaşamları olan yetişkin kardeşlerin birbirlerine karşı basit yaralama eylemlerine yönelik öngörülecek ceza ve bunun yargılama yöntemi bakımından, şikâyetin geri alınması ya da uzlaşma olanaklarından yoksun kılınma suretiyle, hiçbir zaman geri dönüşü olmayacak şekilde faillerin mahkum edilmesi halinde, bunun aile içi şiddeti önlemede olumlu katkısı olacağı düşüncesi yerinde değildir. Yetişkin kardeşler arasında baskı olmaksızın birbirlerini affetmenin veya bağışlamanın olmayacağı varsayılarak, bu varsayıma hukuki sonuçlar yüklenmesi Anayasanın 2. maddesine aykırıdır. Diğer bir deyişle, yetişkin kardeşlerin birbirlerine yönelik basit yaralama eylemleri açısından şikâyet haklarının ellerinden alınması Anayasanın 10. maddesinde belirlenen eşitlik ilkesi ve 5. maddesinde belirtilen toplum huzuru ve yine 2. maddesinde belirtilen adalet anlayışı ilkeleriyle bağdaşmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle Türk Ceza Kanununun 86/3-a maddesinde “... veya kardeşe karşı... işlenmesi halinde, şikâyet aranmaksızın, verilecek ceza yarı oranında... artırılır.” hükmünün

iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına dair aşağıdaki şekilde karar verilmiştir.

HÜKÜM: Gerekçesi yakanda açıklandığı üzere;

1- 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu m. 86/3-a de yer alan “... veya kardeşe karşı... işlenmesi halinde, şikâyet aranmaksızın, verilecek ceza yarı oranında... artırılır.” ibaresi Türkiye Cumhuriyeti Anayasası m. 2, 5 ve 10’a aykırı görüldüğünden m. 152 gereğince Anayasa Mahkemesi iptal başvurusunda bulunulmasına,

2- Türkiye Cumhuriyeti Anayasası m. 152/1 gereğince Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar davanın geri bırakılmasına ve bu suretle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununu m. 223/8 gereğince davanın durmasına, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası m. 152/2 gereğince en nihai olarak başvurunun Anayasa Mahkemesine gidişinden başlamak üzere beş ay içinde karar açıklanmaz ise davanın yeniden ele alınmasına,

3- Tüm dosyanın onaylı bir suretinin Anayasa Mahkemesine gönderilmesine,

Dair, 5721 sayılı CMK m. 267 ve devamı gereğince gerekçeli kararın tebliğinden itibaren yedi gün içinde mahkememize veya aynı sıfattaki başka yer mahkemesine verilecek dilekçe veya zabıt katibine yapılacak beyanın zapta geçirilip hakim onayına sunulması (cezaevinde bulunanlar bakımından ise zabıt katibine veya cezaevi müdürüne beyanda bulunulması veya bu hususta bir dilekçe verilmesi) suretiyle Elbistan Ağır Ceza Mahkemesi nezdinde itiraz kanun yolu açık olmak üzere sanıkların ve müştekinin yokluğunda tensiben karar verildi.”